

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 284/06-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. decembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť E. M., M., zastúpenej advokátkou JUDr. M. P., Ž., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 774/97 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 774/97 porušil základné právo E. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

2. E. M. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. E. M. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 10 238 Sk (slovom desaťtisícdeväťtridsaťosem slovenských korún), ktorú je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne JUDr. M. P., Advokátska kancelária, Ž., č. účtu..., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I .

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 284/06-10 z 20. septembra 2006 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť E. M., M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 774/97.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 774/97 sa žalobou podanou okresnému súdu 15. júla 1997 sťažovateľka domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Okresný súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č. k. 8 C 774/97-149 z 29. októbra 2003, ktorým bol žalobný návrh sťažovateľky zamietnutý. Na základe odvolania sťažovateľky Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) predmetný rozsudok okresného súdu uznesením sp. zn. 5 Co 171/024 z 21. apríla 2005 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Sťažovateľka je toho názoru, že okresný súd koná v jej veci so zbytočnými prietahmi, čím sa predlžuje stav jej právnej neistoty.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti ďalej uviedla, že: *„(...) Napriek tomu, že žaloba bola podaná 15. 07. 1997 a k súčasnému dátumu ide v podstate o 9 rokov trvajúci spor, bol*

v danej veci uskutočnený posledný úkon zo strany súdu dňa 21. 04. 2005, kedy Krajský súd v Žiline vydal uznesenie, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu v Žiline zo dňa 29. 10. 2003 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Odvtedy, za obdobie takmer 2 rokov, nebolo vo veci samej vytyčené žiadne pojednávanie ani nebol vo veci urobený žiadny iný úkon zo strany súdu. (...)

Doteraz, v priebehu 9 rokov, sa tak nestalo a okresný súd mi nezabezpečil a neposkytol ústavou garantované právo na súdnu a inú právnu ochranu a ani neodstránil stav právnej neistoty. (...)“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal takéto rozhodnutie:

„Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 544/1992 (správne má byť 8 C 774/97) porušil základné právo E. M. (...) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

Okresnému súdu v Žiline sa ukladá povinnosť, aby v konaní, vedenom pod sp. zn. 8 C 774/97 konal bez prieťahov.

Okresnému súdu v Žiline sa ukladá povinnosť zaplatiť sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 50.000,- Sk, ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresnému súdu v Žiline sa ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľky v sume 6.888,- Sk na účet JUDr. M. P., advokátka, Ž., č. účtu...“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedom JUDr. J. M., listom z 10. novembra 2006 sp. zn. 1SprS 477/06 a sťažovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 22. novembra 2006.

2.1 Podpredseda súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných vo veci uviedol: *„Zo spisu vyplýva, že spis bol Okresnému súdu v Žiline*

vrátený po rozhodnutí Krajského súdu Žilina až dňa 7. 11. 2005. Vo veci bol dňa 22. 9. 2006 vyhlásený rozsudok, k priedahom podľa môjho názoru nedochádza.

Vo veci súhlasím s upustením od verejného ústneho pojednávania. (...)“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedla, že: *«(...) súhlasím s upustením od ústneho pojednávania. (...)*

Z prehľadu úkonov vo veci jednoznačne vyplýva, že napriek tomu, že vec napadla na Okresný súd Žilina 22. 07. 1997, rozsudok bol vyhlásený až 22. 09. 2006, teda po deviatich rokoch.

Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 14. 03. 2001, teda v časovom odstupe takmer štyroch rokov od podania návrhu.

Krajský súd v Žiline rozsudok OS ZA zrušil a spis mu vrátil 07. 11. 2005, pričom OS ZA uskutočnil pojednávanie a vyhlásil rozsudok až po desiatich mesiacoch. V uvedenom prípade bol Okresný súd v Žiline v období niekoľkých rokov nečinný a došlo k porušeniu práva (...), podľa ktorého „každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...“

Vzhlľadom na uvedené považujem moju sťažnosť za opodstatnenú a žiadam, aby Ústavný súd v konaní vo veci samej mojej sťažnosti vyhovel.»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. v čl. 38 ods. 2 listiny), ktorej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhlľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – inak ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 100/03).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 774/97:

- 22. júl 1997 – okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľky z 15. júla 1997 proti odporcovi: Mesto Ž., zastúpeného primátorom Ing. J. S. (ďalej len „odporca v 1. rade“) o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (súdny poplatok uhradený v sume 256,- Sk),
- 28. september 1999 – sťažovateľka podaním z 27. septembra 1999 žiadala okresný súd o nariadenie pojednávania,
- 5. apríl 2000 – okresný súd vyzval odporcu v 1. rade, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k návrhu sťažovateľky, ktorý mu zároveň doručoval; sťažovateľku okresný súd vyzval na doplnenie aktuálneho listu vlastníctva vzťahujúceho sa na predmet sporu v lehote 10 dní,
- 17. apríl 2000 – sťažovateľka podaním zo 14. apríla 2000 oznámila okresnému súdu, že list vlastníctva jej Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor (ďalej len „kataster nehnuteľností“) odmietol vydať (z dôvodu, že nie je vedená ako vlastníčka), preto sťažovateľka predložila súdu výpis z Pozemkovej knihy,
- 30. máj 2000 – okresný súd žiadal kataster nehnuteľností o predloženie listu vlastníctva vzťahujúci sa na predmet sporu,
- 12. júl 2000 – odporca v 1. rade sa podaním z 11. júla 2000 vyjadril k návrhu sťažovateľky,
- 9. august 2000 – okresnému súdu bolo doručené oznámenie katastra nehnuteľností z 31. júla 2000, že parcela č. 328/7-TTP, ktorej list vlastníctva okresný súd požadoval, sa v katastrálnom území M. nenachádza,
- 16. august 2000 – okresný súd urgovoal zaslanie listu vlastníctva katastrom nehnuteľností,
- 26. september 2000 – okresnému súdu bola doručená kópia výpisu z Pozemkovej knihy, pretože v geometrickom pláne nie je uvádzané číslo listu vlastníctva, ale číslo PKN vložky,
- 10. január 2001 – okresný súd pripojil spisy okresného súdu sp. zn. 12 C 1077/90 a 6 C 203/93,

- 8. február 2001 – okresný súd nariadil pojednávanie na 14. marec 2001,
- 14. marec 2001 – na pojednávaní účastníci konania navrhli odročiť pojednávanie za účelom zistenia pasívnej legitímácie odporcu v 1. rade v tomto konaní a predloženia listinných dôkazov; následne bolo pojednávanie odročeného na 30. apríl 2001,
- 26. apríl 2001 – okresný súd zrušil (telefonicky) termín pojednávania z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne,
- 1. august 2001 – okresný súd vyzval účastníkov konania, aby v lehote 15 dní predložili do spisu doklady osvedčujúce pasívnu legitímáciu odporcu v 1. rade,
- 9. august 2001 – sťažovateľka podaním z 8. augusta 2001 odôvodnila pasívnu legitímáciu odporcu v 1. rade,
- 6. september 2001 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie odporcu v 1. rade z 13. júla 2001, v ktorom bolo konštatované, že v konaní nie je možné pokračovať bez vykonania grafickej identifikácie pozemku, ku ktorému sa sťažovateľka domáha určiť vlastnícke právo,
- 22. november 2001 – sťažovateľka žiadala nariadenie pojednávania,
- 6. máj 2002 – okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľky z 3. februára 2002, ktorým rozšírila pôvodný návrh o ďalších účastníkov na strane odporcu: Slovenská republika – Správa S., B. (ďalej len „odporca v 2. rade) a V. v., š. p., B. (ďalej len „odporca v 3. rade),
- 25. júl 2003 – okresný súd uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. augusta 2003, pripustil, aby do konania pristúpili na strane odporcov odporcovia v 2. a 3. rade,
- 4. august 2003 – okresný súd doručoval účastníkom konania uznesenie z 25. júla 2003, ktorým pripustil pristúpenie ďalších účastníkov na strane odporcu, a týmto zároveň doručoval návrh sťažovateľky na vyjadrenie,
- 21. august 2003 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie odporcu v 3. rade zo 14. augusta 2003 k návrhu sťažovateľky,
- 4. september 2003 – okresný súd nariadil pojednávanie na 29. september 2003,
- 10. september 2003 – sťažovateľka žiadala o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie termínov jej právnej zástupkyne, na osobnej účasti ktorej sťažovateľka trvala,
- 29. september 2003 – okresnému súdu bolo doručené ospravedlnenie odporcu v 1. rade z 29. septembra 2003 z neúčasti na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti

zamestnankyne – zástupkyne; na začiatku pojednávania sťažovateľka žiadala vykonať pojednávanie v neprítomnosti jej právnej zástupkyne, po vyjadreniach sťažovateľky, odporcu v 2. rade a odporcu v 3. rade bolo pojednávanie odročené na 29. október 2003 za účelom znovupredvolania právnej zástupkyne sťažovateľky a odporcu v 1. rade, ako aj za účelom pripojenia spisu okresného súdu sp. zn. 20 C 196/94, spisov Čd 1443 a Čd 6637 a predvolania svedkyne,

- 29. október 2003 - po vyjadreniach účastníkov konania, svedkyne a po oboznámení sa so spisovým materiálom bol na pojednávaní vyhlásený rozsudok, ktorým okresný súd návrh sťažovateľky zamietol,

- 1. december 2003 – predsedníčka senátu požiadala predsedu okresného súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku; predseda okresného súdu povolil predĺženie tejto lehoty do 29. januára 2004,

- 23. január 2004 – okresný súd doručoval rozsudok účastníkom konania,

- 25. február 2004 – okresnému súdu bolo dourčené odvolanie sťažovateľky z 24. februára 2004 proti rozsudku okresného súdu z 29. októbra 2003, v ktorom žiadala napadnutý rozsudok zmeniť, resp. zrušiť a zaviazat' odporcu v 2. a 3. rade na znášanie všetkých trov konania a jej právneho zastúpenia,

- 25. február 2004 – okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie, zároveň okresný súd doručoval odvolanie sťažovateľky na vyjadrenie v lehote 5 dní všetkým odporcom,

- 1. marec 2004 – sťažovateľka zaplatila súdny poplatok za odvolanie,

- 9. marec 2004 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie odporcu v 3. rade z 2. marca 2004 k odvolaniu sťažovateľky, ktoré považoval za nedôvodné,

- 10. marec 2004 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie odporcu v 1. rade z 9. marca 2004 k odvolaniu sťažovateľky, v ktorom navrhol potvrdiť rozsudok okresného súdu a zaviazal sťažovateľku na náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia odporcu v 1. rade v odvolacom konaní,

- 26. marec 2004 – krajskému súdu bol predložený spis okresného súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky proti rozsudku okresného súdu – zaregistrované pod sp. zn. 5 Co 171/04,

- 10. marec 2004 – predseda senátu krajského súdu upozornil listom Spr. 234/04 predsedu krajského súdu na neprimeraný počet pridelených vecí do odvolacieho senátu 5 Co krajského súdu, ktoré nebude možné vybavovať bez zbytočných priet'ahov,
- 4. august 2004 – krajský súd nariadil pojednávanie na 4. november 2004 s poznámkou, že pojednávanie nebolo možné nariadiť na skorší termín z dôvodu neprimerane vysokého počtu pridelených vecí do senátu,
- 3. november 2004 – krajský súd telefonicky zrušil termín pojednávania nariadeného na 4. november 2004 z dôvodu práceneschopnosti dvoch členiek senátu a nariadil pojednávanie na 2. december 2004,
- 4. november 2004 – pojednávanie sa neuskutočnilo z dôvodu práceneschopnosti členiek senátu,
- 2. december 2004 – po vyjadreniach účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu podrobného oboznámenia sa s doloženými listinnými dôkazmi a zváženia ďalšieho postupu,
- 3. december 2004 – sťažovateľka predložila krajskému súdu doklady súvisiace s prejednávanou vecou,
- 22. február 2005 – krajský súd nariadil pojednávanie na 21. apríl 2005,
- 21. apríl 2005 – po vyjadreniach účastníkov konania krajský súd uznesením sp. zn. 5 Co 171/04, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. novembra 2005, rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (doručené okresnému súdu 7. novembra 2005),
- 7. november 2005 – spis bol krajským súdom vrátený okresnému súdu,
- 10. august 2006 – okresný súd nariadil pojednávanie na 18. september 2006,
- 14. september 2006 – okresnému súdu bolo doručené ospravedlnenie odporcu v 2. rade z 12. septembra 2006 z neprítomnosti na pojednávaní nariadenom na 18. september 2006 z dôvodu práceneschopnosti povereného pracovníka (odročenie nežiadal),
- 18. september 2006 – po vyjadreniach účastníkov konania a oboznámení sa okresného súdu s obsahom spisu bolo pojednávanie odročené na 22. september 2006 za účelom vyhlásenia rozsudku,
- 22. september 2006 – na pojednávaní okresný súd vyhlásil rozsudok,
- 13. november 2006 – okresný súd doručoval písomné vyhotovenie rozsudku účastníkom konania.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Keďže obsah základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručený v čl. 38 ods. 2 listiny (uvedenej ústavným zákonom Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky č. 23/1991 Zb.) je totožný so základným právom zaručeným v čl. 48 ods. 2 ústavy, porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy znamená súčasne aj porušenie tohto základného práva zaručeného v čl. 38 ods. 2 listiny.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 774/97 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 38 ods. 2 listiny.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 38 ods. 2 listiny, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka napadnutého konania podľa názoru ústavného súdu v podstate nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria (správania sťažovateľky v preskúmvanej veci) ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ťarchu sťažovateľky pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľkina procesná aktivita (úprava návrhu o pripustenie ďalších účastníkov na strane odporcu) zásadne neovplyvnila konanie a najmä dĺžku jeho doterajšieho trvania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti konštatuje, že na okresnom súde trvalo napadnuté konanie viac ako 7 a pol roka, pričom okresný súd bol v predmetnej veci nečinný alebo nevykazoval relevantnú procesnú činnosť v obdobi:

- od 22. júla 1997 do 5. apríla 2000, t. j. viac ako 2 roky a 8 mesiacov,
- od 6. septembra 2001 do 25. júla 2003, t. j. viac 1 rok ako 10 mesiacov,
- od 7. novembra 2005 do 10. augusta 2006, t. j. viac ako 9 mesiacov.

Okresný súd teda v danej veci nevykonal počas uvedenej doby (viac ako 5 rokov) žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka počas napadnutého súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu je z hľadiska čl. 48 ods. 2 ústavy (a rovnako aj z hľadiska čl. 38 ods. 2 listiny) celkom zjavne neprimerané a netolerovateľné. K priesťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci alebo správania účastníkov, ale predovšetkým v dôsledku postupu okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 38 ods. 2 listiny, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. Keďže v posudzovanej veci bolo 22. septembra 2006 meritórne rozhodnuté, neprichádzalo do úvahy, aby ústavný súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk, ktoré odôvodnila nasledovne: „Vzhľadom k tomu, že súd právoplatne nerozhodol počas

obdobia 9 rokov a predmet sporu má pre mňa (...) vzhľadom na moju sociálnu situáciu značne vysokú hodnotu, žiadam mi priznať podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia mojich práv primerané finančné zadosťučinenie (...)“.

Keďže iba konštatovanie porušenia označeného základného práva nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku, ústavný súd s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, uznal za odôvodnené priznať jej finančné zadosťučinenie v požadovanej sume 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde, ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na ich náhradu v celkovej sume 10 238,10 Sk za tri úkony právnej služby po 2 730 Sk vrátane 19 % DPH (9 746,10 Sk) a trojnásobku režijného paušálu po 164 Sk (492 Sk).

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a), c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2006 je 2 730 Sk a hodnota režijného paušálu je 164 Sk.

S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľke nárok na náhradu trov za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2006 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie

sťažnosti ústavnému súdu z 8. augusta 2006 a vyjadrenie z 22. novembra 2006) v sume 8 190 Sk a trojnásobok režijného paušálu v sume 492 Sk, čo vrátane 19 % DPH predstavuje celkovo 10 332 Sk.

Keďže právna zástupkyňa si uplatnila náhradu trov len v sume 10 238,10 Sk, ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov vo výške uplatneného nároku po zaokrúhlení tak, ako je to uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 2006